

سنة الشهداء
 الشهداء
 الشهداء

بایگاه شهید شهسوارانی
 مسجد امام حسن مجتبی (ع)

در این بهار که بافاطمیه گشته برترین
 نسیم و سبزه و گل سوزان فاطمه اند
 فقط نیاماس بهاس کبود کرده برتن
 که لاله های بجان داغدار فاطمه اند

حسرت رحمان
 حوصل حادک
 محو در سحر اولاد
 دل و لاله مایه
 با هر تار تار
 یا مصعب موب و لاله صبا
 بانه لاله لاله

بر عذار سبزه و گل گردی از ماتم نشست
 شد پریشان باغ و لبلب زین الم در غم نشست
 خون به جای اشک می بارد ز چشم آسمان
 لاله آسا از تب غم داغ دارد بوستان
 شعله جای نور از خورشید می ریزد به خاک
 غنچه از تاب و تب حسرت گریبان کرده چاک
 تا صبا بر چهره ی گل گرد ماتم ریخته
 روح سر سبز بهاران را به غم آمیخته
 شد ز سوگ حضرت زهرا جهان ماتم سرا
 شد بهار آفرینش در تب غم مبتلا

سنة الشهداء
 الشهداء
 الشهداء

عید است ولی نمی بجان من تو است
 تو ام شده با عرس زنی ز برای من تو است
 این غم غم نام محسبان من تو است
 عیدی که پاره آرزو و دفغان من تو است

اسمال عید مادر اثر تقارن یا ایام فاطمیه رنگ عزا و ماتم گرفته است
 ایام فاطمیه ۱۳۳۴

روایات اسلامی درباره نوروز

نوروز به عنوان یک جشن و عید باستانی تاریخی طولانی دارد و مورد تأیید اسلام هم می باشد، چرا که ابعاد مثبت آن زیاد است و اساس آن توجه به خلقت و زایش جهان است. نوروز بیشتر به عنوان یک سنت باستانی ایرانی شناخته می شود، اما در اسلام هم مورد تأیید قرار گرفته و روایت های زیادی در این باره وجود دارد که به برخی از آنها اشاره می کنیم.

در جلد چهاردهم بحارالانوار آمده که معنی بن خنس روایت می کند: روز نوروز به خدمت جعفر بن محمد صادق (ع) درآمد گفت آیا این روز را می شناسی؟ گفتم فدای تو گردم این روزی است که ایرانیان آن را بزرگ می دارند و به یکدیگر هدیه می دهند. پس حضرت صادق (ع) گفت سوگند به خداوند که این بزرگداشت نوروز به علت امری کهن است که برایت بازگو می کنم تا آن را دریابی.

پس فرمود ای معنی! روز نوروز روزی است که خداوند از بندگان پیمان گرفته که او را پرستند و برای او شریک نگیرند و به پیامبران و راهنمایان او بگروند و به پیشوایان دین ایمان بیاورند. همان روزی است که آفتاب در آن طلوع کرد و بادها وزیدن گرفت و زمین در آن شکوفا و درخشان شد. همان روزی است که پیامبر خدا (ص) امیرالمومنین علی (ع) را بر دوش خود گرفت تا بت های قریش را از کعبه به زیر آفتاب خرد کرد، چنان که ابراهیم نیز چنین کرد.

همان روزی است که پیامبر (ص) به یاران خود فرمود تا با علی (ص) به عنوان امیرالمومنین بیعت کنند. همان روزی است که قائم آل محمد (ص) و اولیای امر در آن ظهور کنند. همان روزی است که قائم بر دجال پیروز شود و او را بر دار می کشد و هیچ روز نوروزی نیست که ما در آن منتظر گشایش و فرجی نباشیم، زیرا نوروز از روزهای ما و شیعیان ماست.

بزرگداشت نوروز

بزرگداشت نوروز تا به امروز ادامه داشته و سفره هفت سین بدون قرآن مجید و تحویل سال بدون دعا یا "محول الحول و الاحوال" ممکن نیست.

مدت برگزاری جشن هایی چون مهرگان، یلدا، سده و بسیاری دیگر معمولاً یک روز یا یک شب بیشتر نیست، ولی جشن نوروز که درباره اش جشن ها و آیین های نوروزی گویاتر است، چرا که دستکم یک تا دو هفته ادامه دارد.

ابوریحان بیرونی درباره مدت برگزاری جشن نوروز می نویسد: چون جم در گذشت پادشاهان همه روزهای این ماه را عید گرفتند. عیدها را شش بخش نمودند: پنج روز نخست را به پادشاهان اختصاص دادند، پنج روز دوم را به اشرافه پنج روز سوم را به خادمان و کارکنان پادشاهی، پنج روز چهارم را به ندیمان و درباریان، پنج روز پنجم را به قوه مردم و پنجم ششم ربه برزگران. (آثار الباقیه)

فروردین ماه که نخستین روز آن نوروز است نخستین روز سال است و نام پارسی آن بیان کننده این معنی است و این روز با داخل شدن خورشید به برج سرطان برابر زیجهای آن، هنگامی که سال را کیسه می کردند برابر بود، سپس در روزهای بهار این روز پس از افتادن از جای خود سرگردان شد و در جایی قرار گرفت که سال همه بن احوال را از فروریختن باران و برآمدن شکوفه ها و برگ درآوردن درختان تا هنگام رسیدن میوه ها پییماید.

این بود که نوروز را انگیزه بیدایش و آفرینش جهان دانستند و گفتند در این روز بود که خداوند چرخ گردون (سپهر) را پس از آنکه مقلبی بن جنبش بود به گردش درآورد. ستارگان را پس از چندی ایستادند و خورشید را آفرید.

ایام فاطمیه در تفارن با نوروز

با رحلت جانسوز پیامبر اکرم (ص) در روز دوشنبه ۲۸ صفر سال ۱۱ هجری، فاطمه (س) غرق در ماتم شده از طرفی دادن نسبت هذیان به رسول خدا (ص) و بی اعتنایی به وصایای آن حضرت (ص) در مورد قرآن و عترت، غصب خلافت و خانه نشینی امام علی (ع) غصب فدک و... و هجوم و به آتش کشیدن خانه امام علی (ع) و آن حضرت (س) از دیگر مسائلی بود که روح و جان تنها یادگار رسول خدا: حضرت زهرا اطهر (س) را بسیار آزرده کرد. سرانجام حضرت فاطمه (س) بر اثر شدت ضربات و لطماتی که بر اثر هجوم و به آتش کشیدن خانه اش و حوادث ناشی از آن، به جسم مظهرشان وارد گشته بود، در بستر بیماری افتاد. در ایام بیماری، روزی همسرش، امام علی (ع) را فراخواند و آن حضرت در وصی خویش قرار داد و وصیت فرمود که پس از وفاتش، وی را شبانه غسل دهند، شبانه کفن نمایند و شبانه دفن کنند و احدی از کسانی که در حق او ستم روا داشته اند، در مراسم تدفین و نماز خواندن بر جنازه او حاضر نباشند. سرانجام روز شهادت جانسوز و غریبانه آن حضرت (س) فرا رسید. فاطمه (س) آب طلب نموده و بدن مظهر خویش را شستشو داد و غسل نمود. سپس جامه ای نو پوشید و در بستر خوابید و پارچه ای سفید به روی خویش کشید و به شهادت رسید.

اقوال مختلفی درباره تاریخ شهادت جانگداز و مظلومانه حضرت فاطمه زهرا (س) نقل شده است. دو قول مشهور در منابع این است که آن حضرت (س) ۷۵ روز (مطابق با ۱۳ جمادی الاول سال ۱۱ هجری قمری) یا ۹۵ روز بعد از رحلت پدر بزرگوارشان: حضرت خاتم الانبیاء (ص) یعنی ۳ جمادی الثانی سال ۱۱ هجری قمری) به شهادت رسیدند. اما قول مشهور این است که حضرت فاطمه زهرا (س) ۹۵ روز پس از رحلت جانگداز رسول خدا (ص) در تاریخ ۳ جمادی الثانی سال ۱۱ هجری قمری و در حالی که ۱۸ سال از عمر مبارکشان بیشتر نمی گذشته به شهادت رسیدند.